

spektion af henholdsvis certifikation af rekategoriserede angrebshelikoptere og reklassificerede kamptræningsfly og af reduktionsprocessen. I protokolens sidste kapitel fastslås inspektørers og transportbesætningsmedlemmers forrettigheder og immuniteter.

Artikel XV (tekniske verifikationsmidler)

Ifølge artikel XV har deltagerstaterne, foruden de inspektionsrettigheder, der fremgår af artikel XIV, ret til uhindret at anvende nationale eller multinationale tekniske verifikationsmidler (bl.a. satellitovervågning) i overensstemmelse med folkeretten.

Artikel XVI (den fælles konsultationsgruppe)

I henhold til denne artikel nedsætter deltagerstaterne en fælles konsultationsgruppe med henblik på at fremme Traktatens formål og gennemførelsen af dens bestemmelser. Ifølge artiklens paragraf 2 skal deltagerstaterne inden for rammerne af konsultationsgruppen bl.a. behandle spørgsmål vedrørende opfyldelse af eller eventuel omgåelse af Traktatens bestemmelser, samt afklare tvetydigheder og fortolkningsvanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af Traktaten. Endvidere kan gruppen ajourføre listerne over eksisterende våbensystemer og -typer i protokollen om eksisterende typer, samt afklare tekniske spørgsmål med henblik på at fremme deltagerstaternes ensartede anvendelse af Traktaten. I paragraf 4 fastslås det, at gruppen skal træffe beslutninger eller fremkomme med henstillinger ved konsensus, d.v.s. uden indsigelse fra nogen deltagerstats repræsentant.

Konsultationsgruppen skal ifølge paragraf 7 følge de procedurer, som er fastsat i protokollen om den fælles konsultationsgruppe.

Ifølge protokollen om foreløbig anvendelse af visse af Traktatens bestemmelser finder visse af bestemmelserne i artikel XVI og hele protokollen om konsultationsgruppen anvendelse allerede fra Traktatens undertegnelse den 19. november 1990. Denne protokol, der oprindeligt havde virkning frem til 19. november 1991, er den 12. november 1991 blevet forlænget frem til den 19. februar 1992. Konsultationsgruppen indledte således sit virke i Wien kort tid efter Traktatens undertegnelse, bl.a. med at udarbejde mere detaljerede procedureregler, samt regler for fordelingen af omkostningerne i forbindelse med inspektionernes gennemførelse.

Artikel XVII (kommunikationskanaler)

Artiklen bestemmer, at informationer og notifikationer i henhold til Traktaten skal fremsendes i skriftlig form gennem (sædvanlige) diplomatiske kanaler eller andre fastlagte officielle kanaler, herun-

der især CSCE-kommunikationsnetværket, som skal etableres ved en særlig aftale.

Artikel XVIII (fortsatte forhandlinger)

Artiklen pålægger deltagerstaterne at fortsætte forhandlingerne om konventionelle væbnede styrker på grundlag af det samme mandat og med det mål at udbygge Traktaten. Formålet med disse forhandlinger er at indgå en aftale om supplerende foranstaltninger, herunder foranstaltninger til begrænsning af personelstyrken i deltagerstaternes konventionelle væbnede styrker inden for anvendelsesområdet. Forhandlingerne skal søges afsluttet inden CSCE-opfølgingsmødet, som indledes i Helsingfors i marts måned 1992.

Artikel XIX (varighed og tilbagetræden)

I paragraf 1 bestemmes det, at Traktaten skal være af ubegrænset varighed, og at den vil kunne suppleres ved en yderligere aftale.

Paragraf 2 fastslår deltagerstaternes ret til at træde tilbage fra Traktaten i tilfælde af, at ekstraordinære begivenheder, som vedrører Traktatens genstand, har bragt den pågældende deltagerstats vitale interesser i fare. Beslutningen om at ville træde tilbage skal meddeles alle øvrige deltagerstater mindst 150 dage forud for den påtænkte tilbagetræden.

Som et eksempel på omgåelse af Traktaten, der vil kunne give en deltagerstat ret til at træde tilbage, nævnes i paragraf 3 en anden deltagerstats forøgelse af sine beholdninger af materiel i Traktatens fem våbenkategorier uden for rammerne af Traktatens begrænsninger i et sådant omfang, at dette udgør en åbenbar trussel imod styrkebalancen inden for anvendelsesområdet.

Artikel XX (traktatændringer)

Ifølge artikel XX kan enhver deltagerstat foreslå ændringer i Traktaten. Såfremt en traktatændring bliver godkendt af alle deltagerstaterne, træder den i kraft på samme måde som Traktaten, d.v.s. efter at være blevet ratificeret af samtlige deltagerstater.

Artikel XXI (konferencer)

Paragraf 1 omhandler gennemgangskonferencer, som skal afholdes regelmæssigt hvert femte år med henblik på at foretage en gennemgang af Traktatens virkemåde. Den første gennemgangskonference skal afholdes 46 måneder efter Traktatens ikrafttræden.

Ifølge paragraf 2 skal der afholdes en ekstraordinær konference, såfremt blot en enkelt deltagerstat anmoder derom på baggrund af, at den pågældende stat finder, at der er opstået ekstraordinære omstændigheder vedrørende Traktaten især i tilfælde af, at en deltagerstat har meddelt sin hensigt om at forlade sin gruppe af deltagerstater eller at tilslutte sig den